

पङ्कविधं, त्रि, (षट् विधाः प्रकारा यत्र ।)
 षट् प्रकारम् । यथा,—
 “संज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च ।
 पतिदेशोऽधिकारश्च षड् विधं सूत्रलक्षणम् ॥”
 इति सुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
 अपि च ।
 “तत्र चित्तिगन्धहेतुर्नानारूपवती मता ।
 षड्विधस्तु रसस्पर्श गन्धोऽपि द्विविधो मतः ॥”
 इति भाषापरिच्छेदः ॥
 षण्डः, पुं, (षण् दाने + “जमन्तात् डः।” उणा०
 १।११३। इति डः । बहुलवचनात् सत्त्वाभावः ।)
 ह्यमः । षांङ् इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 गोपतिः २ इट्चरः ३ । इत्यमरः ॥ षण्डः ४
 शण्डः ५ शण्डः ६ । इति शण्डरत्नावली ॥
 कौषम् । इति जटाधरामरटीके ॥ समूहः ।
 इति ह्यमः ॥ (यथा, हरिवंशे । ३३ । ३२ ।
 “नता मियलमूर्धनी बभूवुस्ते महोरगाः ।
 सायाङ्गे कदलीपण्डे कम्पितास्तस्य वायुना ॥”)
 षण्डः, पुं, कौः (षण् दाने + डः ।) षण्डादिकदम्बम् ।
 पञ्चकुसुदादिषमूहः । इत्यमरः । (यथा, माघे ।
 ११ । १५ ।
 “कंलरवमुपगीते षट् पदोचिन धत्तः
 कुमुदकमलषण्डे तुल्यरूपामवस्थाम् ॥”
 चिङ्गम् । यथा, भागवते । ४ । १८ । २३ ।
 “यानि रूपाणि जगदहे इन्द्रो ह्यजिजिह्वीर्यया ।
 तांति पापस्य षण्डानि लिङ्गं षण्डमिहोच्यते ॥”
 षण्डाजी, स्त्री, तैलमांगम् । छटाक् इति भाषा ।
 सरसौ । (षण्डेन ह्यभवत् कामुकपुरुषेण जलति
 पर्याप्रोतीति । अल + अच् । गौरादित्वात्
 ङीष् ।) कामुकस्त्री । इति मेदिनी ॥ मुद्रा-
 दितमेदिन्यां दन्त्यसकारादौ लिङ्गिता ॥
 षण्डः, पुं, (श्राम्यति शिन्नाभावात् । श्रम +
 “शमेटः ।” उणा० १ । १०१ । इति टप्रत्ययेन
 षाभूः ।) नपुंसकः । इति राजनिर्घण्टः । हेम-
 चन्द्रश्च ॥ स च चतुर्ह्रस्विषः विंशतिविधश्च ।
 यथा नारदः ।
 “परोक्षः पुरुषः पुंसके निजेरेवाङ्गलक्षणे ।
 चतुर्ह्रस्विषः शार्ङ्गे षण्डो दृष्टो मनीषिभिः ॥
 चिकित्स्वशाचिकित्स्वश्च तेषामुक्तो विधिः
 क्रमात् ।
 निसर्गषण्डो बहुश्च पञ्चषण्डस्तथैव च ॥
 प्रतिशापाद्गुरो रोगात् देवक्रोधात्तथैव च ।
 ईर्ष्याषण्डश्च सेव्यश्च वातरता सुखेभगः ॥
 आक्षिप्तमोघबीजौ च शालिनोऽन्यापतिस्तथा ॥”
 १४ ॥
 कामतन्त्रे तु ।
 “निसर्गषण्डो बहुश्च पञ्चषण्डश्च कौलकः ।
 शापादिषण्डस्तथैव ईर्षकः सेव्यकस्तथा ॥
 आक्षिप्तमोघबीजौ च शालिनोऽन्यापतिस्तथा ।
 सुखेभगो वातरताः कुम्भीकः पण्डनष्टकौ ॥
 आसेव्यश्च सुगन्धौ च षण्डः क्लौवानि विंशतिः ॥”
 २० ॥

तेषां लक्षणानि यथा,—
 “ध्वजादिरहितोत्पन्नो निसर्गषण्ड उच्यते । १ ।
 गलिताण्डो भवेद्बहुः २ पचान्तरितशक्तिमान् ॥
 पञ्चषण्डः ३ कौलकस्तु यः क्लैव्यादात्मनः स्त्रियम्
 परेषु सह संयोग्य पञ्चात्तामेव सेवते ॥ ४ ॥
 शापादिषण्डो गुर्वादिशापादेवाप्रहर्षणः । ५ ।
 सदा स्तम्भितरेतास्तु रतिस्तथः ६ स ईर्षकः ॥
 दृष्ट्वा व्यवायमन्येषां व्यवाये यः प्रवर्तते । ७ ।
 बहुस्त्रीसेवनाज्जातविरसः सेव्यकः स्मृतः ॥ ८ ॥
 प्रत्यक्षप्रहृतवीर्यो यो विसर्गसमये भवेत् ।
 आक्षिप्तबीजः स त्रयोऽपि मोघबीजस्तु स
 स्मृतः ॥
 दृष्टस्त्रीसन्निधानादेर्यो भवेत् पतिध्वजः । १० ।
 अत्र शालीनलक्षणं पतितम् ॥ ११ ॥
 परस्यामेव यस्यास्तिपुंस्वं सोऽन्यापतिर्न्यतः १२
 वक्त्र एव तु यः कुर्वान्येयुनं स सुखेभगः ॥ १३ ॥
 वातरता विसर्गे यो वातं लिङ्गेन मुञ्चति । १४
 कुम्भीकः स तु यो नार्थ्याः पापावेव प्रवर्तते ॥
 १५ ॥
 षविकारिध्वजः षण्डो १६ नष्टो रोमादशक्रकः ।
 १७ ।
 शक्रप्राणध्वजोऽष्टायौ आसेव्यः १८ ससुगन्धिकः ॥
 यो योनिसेफसोर्गन्धमाप्राय लभते बलम् । १९
 षण्डः स्त्रौतुल्यवाक्चेष्टः स्त्रीधर्मा क्षिन्नलि-
 ङ्गकः ॥ २० ॥
 इति वाचस्पतिवृत्तस्मृतिरत्नावल्यामुद्गाह-
 रणस्यविकारः ॥ तद्दर्शनस्त्रयंनयोः प्रायश्चित्तं
 यथा,—
 “नालपेज्जनविद्विष्टान् वीरहीनां तथा स्त्रियम्
 देवतापिष्टसंस्कारयज्ञसंवादिनिन्दकैः ॥
 कृत्वा तु स्यर्गनाशार्थं श्रद्धेताकार्वाक्यकनात् ।
 भवलोक्ष तथोदक्वामन्यजं पतितं श्रवम् ॥
 विधर्मिस्तिकापण्डविव्रज्जातावसायिनः ।
 स्मृतनिर्यातकांश्चैव परदाररताश्च ये ॥
 एतदेव हि कर्त्तव्यं प्राज्ञैः शोधनमात्मनः ।
 अमोघ्यस्तिकापण्डमार्जाराखुष कुक्कुटान् ॥
 पतितापविद्विचञ्चालस्तहारांश्च धर्मवित् ।
 संस्पृश्य श्रद्धते ज्ञानादुदक्वाशामशूकरौ ॥”
 इति मार्कण्डेये सदाचाराध्यायः ॥
 षण्डाङ्गीचक्रः, स्त्री, (षड्विधं नाङ्गीचक्रम् ।)
 नराणां जन्मादिषण्डचतुष्टितचक्रविशेषः ।
 यथा,—
 “जन्माद्यं कर्म ततोऽपि दशमं सांज्ञातिकां
 षोडशभम् ।
 समुदायमष्टादशमं विनाशसंज्ञं त्रयोविंशम् ॥
 आद्यात्तु पञ्चविंशं मानसमेवं नरः षडृचः
 स्यात् ॥” ॥
 तेषां फलम् ।
 “इष्टदिहायं हानिः स्वात्मचर्क उपतापिते ।
 कर्मिणं कर्मणां हानिः पीडा मर्त्तस मानसे ॥
 मूर्त्तिद्रविणधन्नां हानिः सांज्ञातिके तथा ॥
 सन्तप्तं सामुद्रिके मित्रधृत्यार्थसङ्घय

वैनासिके विनाशः स्याद्देहद्रविणसम्पदात् ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
 षष्मास्यः, त्रि, (षष्मासे भवः । षष्मास + “षष्मा-
 सात् ष्यञ्च ।” ५।१।८३। इति यत् ।) षष्मास्यः ।
 इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 षष्मृच्छः, पुं, (षट् मुखानि यस्य ।) कार्तिकेयः ।
 इति हलावुधः ॥ (यथा, महाभारते । १।२३१ ।
 १६ ।
 “त्वं क्रीडसे षष्मृच्छ कुक्कुटेन
 यद्येष्टनानाविधकामरूपी ॥”)
 षट् संख्यकवदने, क्लौ । तदिति, त्रि ॥
 षष्मुखा, स्त्री, (षट् मुखानीव रेखा यस्याम् ।)
 षड्भुजा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 षट्त्वं, क्लौ, (षस्य भावः । ष + त्व ।) मूर्धन्यषका-
 रस्य भावः । यथा । एत्वषत्वे । इति सुग्धबोध-
 व्याकरणम् ॥
 षट्, ष ज औ श विधादे । शरणे । गतौ । इति
 कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-विधादे
 अक०-अनिट् ।) लु, असदत् । ज, सादः सदः ।
 औ असात्सीत् । श, सीदती सीदन्ती । विधादे
 आकुलीभावः । सीदति राधा रासगृहे । शरणं
 हिंसा । इति दुर्गादासः ।
 षट्, क गतौ । षाङ्पूर्वोऽयम् । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) मूर्धन्यादि ।
 क, आसादयति । इति दुर्गादासः ॥
 षन, सभक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) सभक्तिः सेवनम् । सगतिं गुरुं
 लोकाः । इति दुर्गादासः ।
 षन, द ज उ दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तना०-
 उभ०-सक०-सेट् । ज्ञावेट् ।) द ज, सनोति
 सनुते । उ सनित्वा सत्वा । इति दुर्गादासः ॥
 षमृच्च, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) सञ्चति । इति दुर्गादासः ॥
 षनृज, षी जि सङ्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-
 पर०-अक०-अनिट् ।) षी, असाङ्गीत् । जि,
 सक्तोऽस्मि । सजति वपुषि वासः । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 षप, सम्बन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 अक०-सेट् ।) सपति । असीकपत् । सम्बन्धः
 सम्बन्धः । इति दुर्गादासः ॥
 षम, वैल्लव्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 अक०-सेट् ।) वैल्लव्यं विङ्गलीभावः ।
 “समन्ति यद्वियोगेन सौमन्तिव्यः अरातुराः ॥”
 इति दुर्गादासः ॥
 षम, त् क वैल्लव्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त
 चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) सिषमयिषति । इति
 दुर्गादासः ॥
 षम्ब, सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 मक०-सेट् ।) सम्बति । इति दुर्गादासः ॥
 षर्ज, अर्जने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अवा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) सिषर्जयिषति । मर्जति धनं
 लोकाः । इति दुर्गादासः ॥